

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2CoCsp/31/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7117226400
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Matyiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7117226400.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Matyiovej a sudkýň JUDr. Anny Slovinskej a JUDr. Aleny Mikovej v spore žalobcu R Collectors s.r.o., so sídlom Bratislava, Dvořákovo nábrežie 8A, IČO: 50 094 297, proti žalovanej I. W., D.. XX.X.XXXX, bytom G., O. XXX/XX, o zaplatenie 14.680,76 € s prísl., o odvolaní žalobcu voči rozsudku 34Csp/312/2017-268 z 20.2.2020 Okresného súdu Košice I

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Stranám náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (ďalej len „súd“) napadnutým rozsudkom zamietol žalobu a žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa právny predchodca žalobcu Poštová banka a.s., so sídlom Bratislava, Dvořákovo nábrežie 4, IČO: 31 340 890, domáhal, aby súd zaviazal žalovanú k povinnosti zaplatiť mu sumu 14.680,76 €, úroky vo výške 1.337,84 €, úroky vo výške 7.020,24 €, úroky zo zostatku nesplatennej istiny, t.j. zo sumy 14.680,76 € vo výške 12,90 % ročne zo sumy 14.680,76 € od 1.11.2017 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 14.680,76 € od 1.11.2017 do zaplatenia, poplatky vo výške 79,23 €. Zároveň žiadal súd, aby mu priznal náhradu trov konania.

3. Skutkovo žalobu odôvodnil tým, že dňa 13.12.2013 uzavrel so žalovanou Zmluvu o úvere číslo 0916850786, na základe ktorej jej poskytol úver vo výške 15.000 € a žalovaná sa zaviazala vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v splátkach vo výške podľa zmluvy o úvere, výška každej splátky, vrátane skladby a splatnosti jednotlivých splátok úveru bola zrejmalá z Predpisu splátok. Žalovaná splatila dlh len čiastočne. Pred zosplatením úveru použil voči žalovanej postup podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) a zaslal žalovanej listom z 20.2.2015 upozornenie pred zosplatením úveru, v ktorom ju upozornil, že je viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti a vyzval ju aby sumu uhradila do 15 kalendárnych dní od doručenia predmetnej výzvy. Žalovaná si túto neprevzala a žalobca dňa 9.3.2015 pristúpil k zosplateniu úveru v celom rozsahu. Výška dlžnej sumy predstavovala 16.097,83 €. Žalovaná si neprevzala zásielku v odbernej lehote. Právny predchodca žalobcu požadoval aj úrokovú sadzbu, ktorá bola v Zmluve dojednaná vo výške 12,9 % ročne. Dátum začatia úročenia určil dňom nasledujúcim po dni vystavenia listiny Aktuálny stav úveru zo dňa 31.10.2017, t.j. až 1.11.2017. Jednotlivé platby a spôsob ich započítania sú uvedené v listine „Aktuálny stav úveru“ vyhotovenej ku dňu 31.10.2017. Schopnosť žalovanej splácať úver bola overovaná v súlade s ust. § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z.. Pri podpise zmluvy odovzdal žalovanej všetky predzmluvné dokumenty, vrátane

obchodných podmienok, ktoré boli predtlačené na druhej strane úverovej zmluvy (na jej rube). Uvedené Obchodné podmienky nie sú tzv. pevne spojené so žiadosťou (zmluvou), ale sú jej neoddeliteľnou súčasťou, nakoľko sú priamo vytlačené na druhej strane zmluvy. Predčasná splatnosť úveru síce nastala dňa 9.3.2015, avšak v zmysle článku 3, II. časti Všeobecných obchodných podmienok, bod 3.4. sa pri doručovaní v poštovom styku považujú písomnosti za doručené v tretí deň po ich odoslaní. Z predloženej poštovej obálky vyplýva, že výzva na splatenie úveru s príslušenstvom bola daná na poštovú prepravu dňa 10.3.2015, čím sa dňa 13.3.2015 považovala výzva na splatenie úveru s príslušenstvom za doručenú. V samotnej výzve na splatenie dlžnej istiny s príslušenstvom bola žalovanej daná patričná lehota na plnenie, a to 10 kalendárnych dní odo dňa doručenia uvedenej výzvy. Lehota na plnenie zo strany žalovanej uplynula dňa 23.3.2015. Prvýkrát mohol teda uplatniť svoje právo na súde až dňa 24.3.2015, teda deň nasledujúci po dni márneho uplynutia lehoty na dobrovoľné plnenie. Nárok preto nie je premlčaný, nakoľko k jeho premlčaniu by došlo až dňa 25.3.2018. Žalovaná uhradila celkovo sumu vo výške 1.729,44 €, ktorá bola v zmysle zmluvy o úvere v spojení s Obchodnými podmienkami započítaná nasledovne: suma vo výške 379,44 € na poplatky, suma vo výške 1.030,76 € na zmluvné úroky a úroky z omeškania a suma 319,24 € na istinu. Mesačná splátka vo výške 238,24 € pozostávala zo splátky istiny a úroku vo výške 225 € a z poplatku za poistenie úveru vo výške 13,24 €, ktorého výška bola určená v zmysle Sadzobníka poplatkov. Suma zmluvných úrokov do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru predstavuje 2.337,94 € a suma úrokov z omeškania do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru predstavuje sumu 30,67 €, t.j. spolu 2.368,61 €, od ktorej boli odrátané úhrady žalovanej vo výške 1.030,76 €. Výsledná suma zmluvných úrokov a úrokov z omeškania do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru predstavuje 1.337,85 €. Zmluvné úroky po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru do dňa 31.10.2017 sú 5.017,32 € a suma úrokov z omeškania po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru do dňa 31.10.2017 je 2.003,04 €. Výsledná suma zmluvných úrokov a úrokov z omeškania po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru do dňa 31.10.2017 tak predstavovala sumu 7.020,36 €. Poplatky vo výške 79,23 € pozostávajú z poplatku za poistné zo dňa 25.7.2014 vo výške 13,24 €; poplatku za poistné zo dňa 25.8.2014 vo výške 13,24 €; poplatku za poistné zo dňa 25.9.2014 vo výške 13,24 €; poplatku za 1. Upomienku na úverovom účte zo dňa 4.8.2014 vo výške 9,96 €; poplatku za 2. Upomienku na úverovom účte zo dňa 8.9.2014 vo výške 24,90 €; poplatku za upozornenie pred výzvou zo dňa 20.2.2015 vo výške 1,15 €; poplatku za výzvu na splatenie úveru s príslušenstvom zo dňa 9.3.2015 vo výške 3,50 €.

4. Žalovaná považuje predmetnú zmluvu za neplatnú, nevyváženú a jednostrannú. Obchodné podmienky sú nečitateľné, nejasné a nejednoznačné, a preto neprijateľné. Zmluva ako celok odporuje OZ ako aj zákonu o spotrebiteľských úveroch. V čase poskytovania úveru mala žalovaná vysoký stav záväzkov k iným bankám a žalobca bol povinný lustrovať túto skutočnosť v úverovom registri, ak to neurobil alebo ignoroval existujúci stav sám sa vystavil zákonnej sankcii - absolútnej neplatnosti úverovej zmluvy. Právny úkon Vyhlásenie okamžitej splatnosti poskytnutého úveru je priamo viazaný na úverovú zmluvu, ktorá je protiprávna, a teda neplatná. Z tohto dôvodu je preto aj uvedený právny úkon neplatný. Namietala aj premlčanie záväzku. Vyhlásenie žalobcu o predčasnej splatnosti úveru považuje za neplatné, a to z dôvodu nedostatku údajov o spôsobe výpočtu dlžnej sumy ako aj o dôvode splatnosti úveru, nakoľko právny predchodca žalobcu jednak ani neuviedol zmluvný dôvod, ktorý ho viedol k zosplatneniu úveru, či nepoukázal na časový rozsah neplnenia jej záväzkov, kde tento jednostranný úkon je súčasne z tohto titulu neurčitý a nezrozumiteľný. Nie je jej zrejmy ani dôvod, z ktorého vychádzal žalobca pri vyhlásení predčasnej/mimoriadnej splatnosti úveru. Poukázala, aj na absenciu podstatnej náležitosti úverovej zmluvy, a to údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, ako aj údaj o celkovej čiastke, ktorú musí žalovaná ako spotrebiteľ zaplatiť. Absencia uvedených údajov má za následok, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bezodplatný.

5. Na základe návrhu na pripustenie zmeny sporovej strany na strane žalobcu a súhlasu so vstupom do konania Okresný súd Košice I uznesením 34Csp/312/2017-163 z 27.3.2019, právoplatným 6.4.2019 pripustil, aby z konania vystúpil doterajší žalobca Poštová banka, a.s., so sídlom Bratislava, Dvořákovo nábrežie 4, IČO: 31 340 890 a na jeho miesto vstúpila spoločnosť R Collectors s. r. o., so sídlom Bratislava, Dvořákovo nábrežie 8A, Bratislava 811 02, IČO:50094297.

6. Súd vykonal vo veci dokazovanie a ustálil, že žalovaná uzavrela s právnym predchodcom žalobcu Poštovou bankou, a.s. dňa 13.12.2013 (súd nesprávne uviedol dátum 28.2.2014) zmluvu o úvere „lepšia splátka“, na základe ktorej jej bol poskytnutý úver vo výške 15.000 €, s dohodnutou dobou splácania po 120 mesiacov, vždy k 25. dňu v mesiaci, s úrokovou sadzbou v zmluve vo výške 12,90 %, výška splátky s poplatkom za správu úverového účtu bola dojednaná vo výške 238,24 €, dátum prvej splátky stanovený

dňom 25.1.2014, RPMN bola v zmluve uvedená vo výške 14,27 %, priemerná RPMN vo výške 13,88 %, celková výška nákladov 12.093,47 € a dátum konečnej splatnosti bol stanovený dňom 25.12.2023. Dňa 23.2.2015 právny predchodca žalobcu výzvou upozornil žalovanú, že ku dňu 20.2.2015 je pohľadávka viac ako 3 mesiace po splatnosti a vyzval ju na úhradu dlžnej časti úveru vo výške 1.650,73 € v lehote 15 dní. Dňa 9.3.2015 právny predchodca žalobcu zaslal žalovanej výzvu na úhradu dlžnej sumy, ktorou jej oznámil, že ku dňu 9.3.2015 sa úver stáva splatným v celom rozsahu a vyzval ju, aby dlžnú sumu vo výške 16.097,83 € uhradila do 10 dní od doručenia výzvy. Výšku dlžnej sumy špecifikoval ako dlžnú istinu 14.680,76 €, úrok 1.337,84 €, poplatky za upomienku 39,51 €, poisťné 39,72 €. Žalovanej výzva na úhradu dlžnej sumy a oznámenie o zosplatnení úveru bolo doručované dňa 31.3.2015, zásielku si žalovaná na poštovom úrade neprevzala a zásielka sa právnenému predchodcovi žalobcu vrátila dňa 2.4.2015 ako nedoručená. Z výpisu Aktuálny stav úveru ku dňu 31.10.2017 súd zistil, že vyčerpaný bol úver vo výške 15.000 €, splatených 319,24 € a celková istina predstavuje sumu 14.680,76 €.

7. Na ustálený skutkový stav súd aplikoval ust. § 261 ods. 6 písm. d/, § 273 ods. 1, § 497 Obchodného zákonníka, § 1 ods. 2, § 2 písm. a/, b/ a d/, § 17 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, § 39, § 53 ods. 9, § 565 OZ a § 524 ods. 1, 2 OZ a po právnom posúdení vzťahu medzi stranami sporu ako záväzkového zo spotrebiteľskej úverovej zmluvy právne uzavrel, že žalobca pohľadávku z tejto úverovej zmluvy nenadobudol pre neplatosť zmluvy o postúpení, z ktorého dôvodu žalobca nie je vo veci aktívne legitimovaný. Dôvodil, že jednou z podmienok na postúpenie pohľadávky zo spotrebiteľského úveru je, že postupovaná pohľadávka je splatná v celom rozsahu, teda je buď po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru, t.j. nastala splatnosť už aj poslednej splátky alebo ide o pohľadávku, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, t.j. pri ktorej bola vyhlásená predčasná splatnosť úveru. V konkrétne prejednávanej veci konečná splatnosť úveru mala nastať až poslednou splátkou splatnou dňa 25.12.2023, preto splatnou v celom rozsahu mohla byť v čase postúpenia pohľadávka iba z dôvodu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. Ustanovenie § 53 ods. 9 OZ pred zosplatnením úveru vyžaduje výzvu veriteľa adresovanú a doručovanú dlžníkovi s upozornením na aktuálny dlh a možnosť požadovať zaplatenie celého zvyšku dlhu naraz z dôvodu neplnenia si povinností dlžníka. Ustanovenie § 565 OZ zase stanovuje, že ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nespĺnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. V danej veci teda prichádzala do úvahy iba možnosť, že si zmluvné strany dohodli možnosť veriteľa žiadať celý dlh predčasne naraz, čo podľa súdu nebolo preukázané. V čl. 3 bode 6 zmluvy o úvere je síce uvedené, akými listinami sa riadia vzťahy neupravené zmluvou, avšak z tohto, ani z iného ustanovenia zmluvy nevyplýva, že by tieto listiny mali byť súčasťou zmluvy, ani že by boli odovzdané žalovanej a že by na znak súhlasu boli podpísané. Z čl. 5 bodu 5.5 Obchodných podmienok vyplýva dohoda zmluvných strán o možnosti banky požadovať predčasné splatenie celej istiny úveru vrátane príslušenstva. Zo zmluvy o úvere uzavretej medzi Poštovou bankou, a.s. a žalovanou vyplýva, že ju strany uzavreli v písomnej forme a Obchodné podmienky boli taktiež vyhotovené v písomnej forme. Strany uzavreli zmluvu o úvere písomne, a preto sa podľa ust. § 40 ods. 3 OZ vyžadovalo, aby Obchodné podmienky ako aj prípadné ďalšie súčasti zmluvy obsahom upravujúce práva a povinnosti zmluvných strán, boli podpísané žalovanou, avšak žalobca v konaní nepredložil dôkaz svedčiaci tomu, že žalovaná podpísala okrem zmluvy o úvere i ďalšie súčasti zmluvy ako Obchodné podmienky alebo iné úverové podmienky. Dohoda účastníkov v Obchodných podmienkach alebo v iných obchodných podmienkach vyžadovala podľa ust. § 40 ods. 3 OZ pre platnosť právneho úkonu písomnú formu a v prípade, ak podpis dlžníka nebol daný na Obchodných podmienkach, právny úkon je podľa ust. § 40 ods. 1 OZ neplatný, pričom pre nedodržanie zákonom predpísanej formy právneho úkonu ide o absolútnu neplatosť právneho úkonu. Obchodné podmienky sú neplatné ako celok, vrátane čl. 5 bod 5.5 týkajúcom sa práva veriteľa vyhlásiť mimoriadnu splatnosť. S poukazom na ustanovenie § 565 OZ zaplatenie celej pohľadávky naraz má právo veriteľ žiadať ak v prvom rade existuje dohoda medzi ním a dlžníkom. Dohoda predpokladá dvojstranný právny úkon, teda aj prejav vôle žalovanej, potvrdený jej podpisom, ktorý v konaní preukázaný zo strany žalobcu nebol a Poštová banka a.s. nemohla účinne požiadať žalovanú o zaplatenie celej pohľadávky naraz. Ak úver nebol platne zosplatnený, v čase postúpenia pohľadávky nebola ešte celá pohľadávka splatná, preto postúpenie pohľadávky bolo vykonané v rozpore s cit. ust. § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., ktorý výslovne zakazuje postúpenie pohľadávky zo spotrebiteľského úveru, ak nie sú splnené podmienky upravené v tomto ustanovení. Po zohľadnení vyššie uvedených skutočností súd dospel k záveru, že žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný na podanie žaloby. V ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách sú upravené 2 základné podmienky pre možnosť banky postúpiť svoje pohľadávky tretej osobe, a to omeškania dlžníka s plnením aspoň časti peňažného záväzku viac ako 90 dní (čo súd

mal preukázané) a písomná výzva banky pred postúpením pohľadávky. Práve táto výzva má slúžiť ako posledná možnosť pre dlžníka na odvrátenie postúpenia pohľadávky a zotrvanie v právnom vzťahu s bankou. Žalobca predložil súdu dve výzvy svojho právneho predchodcu, ktoré však boli žalovanej doručované asi 2,5 roka pred postúpením pohľadávky. Aj keď to priamo v zákone o bankách nie je uvedené, z logiky veci vyplýva, že písomná výzva by mala byť doručovaná v primeranom čase pred postúpením pohľadávky, keďže ide o určitú ochranu dlžníka pred postúpením pohľadávky banky inému subjektu, ktorým vo väčšine prípadov nie je banka, resp. o jeho poslednú možnosť odvrátiť postúpenie pohľadávky. Ak totiž banka doručí dlžníkovi výzvu na zaplatenie dlhu a potom značnú dobu (dosahujúcu takmer všeobecnú premičiaciu dobu) pohľadávku ani neuplatní na súde, ani s ňou inak nenaloží, nemôže dlžník po uplynutí dlhšieho časového obdobia (ako tomu bolo aj v tomto prípade) predpokladať alebo predvídať úmysel veriteľa pohľadávku postúpiť. Podľa názoru súdu aj výzva pri vyhlásení úveru za predčasne splatný môže byť výzvou v zmysle ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách, ak je doručovaná v primeranom čase pred postúpením pohľadávky. Predložené výzvy doručované asi 2,5 roka pred účinnosťou postúpenia pohľadávky nepovažoval súd za výzvu doručovanú v primeranom čase pred postúpením pohľadávky. Súd teda nemal preukázané ani splnenie jednej z podmienok podľa ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Keďže ku dňu postúpenia pohľadávky nebol splatný celý úver (nedošlo k platnému vyhláseniu predčasnej splatnosti), a konečná splatnosť bola v zmluve o úvere určená na 25.12.2023, banka nebola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku z úveru, vrátane úrokov z neho v celosti inému subjektu. V súlade so zásadou, že nikto nemôže na iného previesť viac práv než má, je zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 6.8.2018 neplatným právnym úkonom v zmysle ust. § 39 OZ. Súd preto žalobu zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Ak by aj súd mal preukázané splnené podmienky na predčasnú splatnosť úveru a postúpenie pohľadávky, vzhľadom na chýbajúci údaj celkovej výšky úveru podľa ust. § 9 ods. 2 písm. g / zákona č. 129/2010 Z.z. by bol úver považovaný za bezúročný a bez poplatkov, teda uplatňovaný nárok by bol v podstatnej časti nedôvodný.

8. Výrok o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a žalovanou sa súd založil na ust. § 255 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 262 ods. 1 a 2 a úspešnej žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

9. Rozsudok napadol včas podaným odvolaním žalobca z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP t.j. súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. K nesplneniu podmienok postúpenia pohľadávky - § 92 ods. 8 zákona o bankách žalobca uviedol, že zákonnými podmienkami postúpenia pohľadávky v súlade s citovaným ustanovením je písomná výzva banky uvažujúcej o postúpení riadne nesplácanej úverovej pohľadávky klientovi, aby pohľadávku splnil a nepretržité viac než 90 dní trvajúce omeškanie klienta so splnením čo i len časti jeho peňažného záväzku zodpovedajúceho pohľadávke banky. Zákon nevyžaduje dve rozličné písomné výzvy veriteľa, ako to uviedol konajúci súd v odôvodnení. Právny poriadok Slovenskej republiky v žiadnom ustanovení nevyžaduje a teda ani zákon o bankách nepredpokladá, aby bol dlžník explicitne listom veriteľa oboznamovaný s právom na postúpenie pohľadávky. Toto právo vyplýva priamo zo zákona o bankách a oboznamovanie klienta s ním nie je povinnosťou veriteľa. Podporne poukazoval na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 28. marca 2018 sp. zn. 7 Cdo 26/2017 a citoval z neho. K platnosti obchodných podmienok a k splneniu podmienok zosplatnenia odvolateľ s poukazom na rozsudok Súdneho dvora z 9. novembra 2016 vo veci C-42/15, uviedol, že zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky povinné náležitosti musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči. Podľa odvolateľa nie je pravdou, že sa vyžaduje osobitý podpis žalovanej pre platnosť Obchodných podmienok a Všeobecných obchodných podmienok. Prejavom vôle vyjadrujúcim súhlas s obsahom dokumentov tvoriacich neoddeliteľnú súčasť Zmluvy o úvere je podpis zmluvných strán na hlavnom dokumente, v tomto prípade Zmluvy o úvere. V prípade, ak je právny úkon urobený na viacerých listoch papiera, listiny nemusia byť fyzicky spojené, musí však byť zrejmé, že patria k sebe, že sú súčasťou jedného celku. Odvolateľ mal za to, že zo Zmluvy o úvere bolo jednoznačne a bez pochybností zrejmé, že neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy o úvere sú aj jej prílohy. Poukazoval na to, že zákon nezakazuje uzatvorenie zmluvy, ktorej súčasťou sú všeobecné obchodné podmienky a zákon ani neukladá povinnosť uzatvoriť zmluvu, v ktorej časť ustanovení bude prenesená do všeobecných obchodných podmienok. Na základe uvedeného je v súlade s normami tak obchodného ako i občianskeho práva, pokiaľ zmluva obsahuje všeobecné zmluvné podmienky ako jej neoddeliteľnú súčasť. Ide pritom o dlhodobú a bežnú obchodnú prax, ktorá sa praktizuje aj v spotrebiteľských vzťahoch.

Ani zákony na ochranu spotrebiteľov neukladajú zákaz určenia časti obsahu zmluvy v obchodných podmienkach. Zákon č. 129/2010 Z. z. sám takúto povinnosť resp. zákaz neupravuje.

10. Žalovaná bola v odvolacom konaní nečinná.

11. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas a oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu danom § 379 a § 380 CSP a z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov (§ 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

12. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 13.5.2021 pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Košiciach v súlade s § 219 ods. 1,3 CSP, § 378 ods. 1 CSP.

13. Žalobca uplatnil v odvolaní odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP, teda súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

14. Žalobcom uplatnený odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP je daný v prípade nesprávneho postupu súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov vykonaného dokazovania, teda v prípade, ak súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli alebo neboli stranami sporu prednesené, prípadne nevyšli počas konania nijak inak najavo. Môže sa jednať aj o prípad, keď súd neprihliadol na skutočnosti, ktoré boli preukázané alebo vyšli počas konania najavo inak. O nesprávne skutkové zistenie môže ísť aj v prípade, ak dôjde k logickému rozporu v hodnotení dôkazov, t.j. skutočnosti, ktoré vyplynuli z prednesov strán alebo vyšli v konaní najavo inak súd vyhodnotil tak, že to vyvolávalo logický rozpor. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 ods. 1, 2 CSP, alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 192, § 193 a § 205 CSP, pričom sa jedná o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke.

15. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP je naplnený v prípade keď na zistený skutkový stav súd neaplikoval príslušnú právnu normu, aplikoval nesprávnu normu, obsah správnej právnej normy nesprávne interpretoval alebo správne zvolenú a správne interpretovanú právnu normu nesprávne aplikoval.

16. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku konštatuje, že dôvody uplatnené v odvolaní neboli naplnené. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu pre náležité zistenie skutkového stavu, vykonanie ďalších dôkazov nebolo potrebné, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa § 191 a § 192 CSP, z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých založil svoje rozhodnutie. Rozsudok súdu prvej inštancie zodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutí v zmysle § 220 CSP, keď súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný spor a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Zistenia súdu prvej inštancie majú vecné i logické zakotvenie a prijaté skutkové a právne závery sú odôvodnené zrozumiteľne a v súlade s ustálenou súdnou praxou, preto odvolací súd rozsudok ako vecne správny potvrdil. S dôvodmi rozsudku, ktoré sú podľa názoru odvolacieho súdu podrobné, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sa odvolací súd stotožňuje (§ 387 ods. 1, 2 CSP) a v podrobnostiach na ne poukazuje a len na doplnenie uvádza:

17. Súd prvej inštancie založil svoje závery najmä na neplatnosti dohody o možnosti predčasného zosplatnenia, lebo táto možnosť bola uvedená len v Obchodných podmienkach, žalovanou nepodpísaných, preto nedošlo k platnej dohode, ktorú predpokladá § 565 OZ. Odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že ak by aj dohoda bola vyhodnotená ako platná, zo strany právneho predchodcu žalobcu ako veriteľa nebol dodržaný postup pri vyhlásení predčasnej splatnosti úveru v súlade s § 53 ods. 9 OZ v spojení s § 565 OZ, keďže nebola dodržaná 15 dňová lehota od upozornenia na možnosť predčasného zosplatnenia úveru do jeho vyhlásenia. Z obsahu spisu vyplýva, že právny predchodca žalobcu zaslal žalovanej upozornenie na možnosť predčasného splatenia a výzvu na zaplatenie dlžnej

čiasťky dňa 23.2.2015. Podľa bodu 4.3.6 Všeobecných obchodných podmienok právneho predchodcu žalobcu sa zásielka doručovaná na adresu v SR považuje za doručeníu na tretí deň po ich odoslaní, ak sa nepreukáže skorší okamih doručenia. Žalovaná si zásielku neprevzala, preto sa upozornenie na možnosť predčasného splatenia považovalo za doručené dňa 26.2.2015.15 - dňová lehota by uplynula dňa 13.3.2015. Právny predchodca žalobcu však už v liste z 10.3.2015, ktorým informoval žalovanú o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru z dôvodu neuhradenia dlžnej čiasťky uviedol, že úver zosplátnil ku dňu 9.3.2015, teda pred uplynutím 15- dňovej dodatočnej lehoty. Postup predpokladaný § 53 ods. 9 OZ nebol dodržaný a aj z tohto dôvodu je vyhlásenie predčasnej splatnosti neplatné.

18. Pre úplnosť musí odvolací poukázať aj na rozsudok Súdneho dvora z 9.11.2016 vo veci C-42/15 kde je v bode 45. uvedené, že zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 smernice 2008/48 musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči a tiež, že uvedená smernica nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil na jednej strane, že zmluva o úvere, ktorá patrí do pôsobnosti smernice 2008/48 a ktorá je vypracovaná písomne, musí byť podpísaná zmluvnými stranami, a na druhej strane, že táto požiadavka podpísania sa vzťahuje na všetky náležitosti tejto zmluvy uvedené v článku 10 ods. 2 tejto smernice. V § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka je stanovené, že časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené, pričom sa tu, ani v inom zákone neuvádza, že obchodné podmienky musia byť podpísané zmluvnými stranami. Smernica 2008/48 bola harmonizáciou prebratá do právneho poriadku Slovenskej republiky zák. č. 129/2010, ktorý v § 9 ods. 2 písm. p/ stanovuje ako obligatórnu náležitosť aj upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru, za ktoré možno považovať aj možnosť veriteľa vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru pre nesplnenie niektorej splátky. Táto náležitosť však Zmluve o úvere uvedená nebola, preto záver súdu prvej inštancie o neplatnosti dohody o tejto možnosti bol správny.

19. Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok v súlade s § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

20. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1, 2 CSP v spojení s § 225 ods. 1 CSP. Žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný, preto nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Úspešnej žalovanej žiadne preukázateľné trovy odvolacieho konania nevznikli.

21. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 poslednej vety CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie n i e j e prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).